

λιωρῆς. Ἐφτασε ἐκεῖ γρήγορα, πρὶν ν' ἀρχίσῃ ἡ λειτουργία, κι' ἀφοῦ προσκύνησε, λειτουργήθηκε καὶ κοινώνησε αὐτὴ καὶ τὸ παιδάκι τῆς, ἀπόθεσε μπροστὰ στὴν εἰκόνα τῆς Μάνας τοῦ Θεοῦ μ' ὅλη τὴν καρδιά τῆς, ὅλα τὰ τάγματα, πῶκαμε ἐκείνη τὴν νύχτα τοῦ χαροπάλευε τὸ μοναχοπαίδι τῆς, κι' ὕστερα γύρισε πάλι στὸ σπιτάκι τῆς τρισευχισμένη.

Λάρισα 26 Θεριστοῦ 1896.

Χ. ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΑΝΗΣ

ΚΑΙΣΑΡ

ΣΡΙΓΥΡΩ σου σωριάστηκαν καὶ σ' ἔχουν ζώσει
—Πικρὸ χιλιόσωμο οἱ συνομῶτες φεῖδι—
Καὶ μέσ' τὰ στήθη σου ζητοῦν μὲ τὸ λεπίδι
Κάτι ποῦ χορτασμὸ στὸ μῖσος τους θὰ δώσῃ.

Τὴν πορφυρὴ χλαμύδα σου ἔχεις ἀπλώσει,
Μὰ τώρα κι' ἄλλη σ' ἐντυσαν, τίμιο στολίδι,
Μ' αἷμα ὑφασμένη. Σὲ χτυποῦν καὶ φεύγουν τόσοι,
Βαθὺ ἀγκομάχημα τὸ στήθος σου ἀναδίδει.

Κι' ἡ λεύκα ἀγκομαχᾶ στὸ ἐπίδουλο πελέκι,
Ἡ ματιά σου τί δὲν κλείστηκε ἡ δυστυχισμένη,
Τώρα στερνὸς φονηᾶς μπροστὰ σου ὁ Βροῦτος στέκει.

Δές τον, γυρνάει τὸ πρόσωπο μαχαῖρι σκόνει,
Κι' ἀπὸ τὴ νέα πληγὴ ἐννοιωδες νὰ ματόνη
Πολὺ πικρότερα μιὰ ιδέα πλανεμένη.

Κωνσταντινίς, Ἀπρίλιος τοῦ 1896.

ΝΙΝΟΣ ΓΙΑΛΟΥΡΗΣ